

Södra Thailand

Civila samhället – roten till våldet?

Abstract

Using Varshney's theory about intra- and interethnic networks, this thesis examines how civil society in southern Thailand is built up.

During 2004 the violence between Muslims and Buddhists rose in southern Thailand. The government tried to fight the insurgency using violent police and military forces, resulting in hundreds of deaths and part of reason why Thailand is loosing rank in Freedom House's democracy index. Varshney means that a civil society built up on intraethnic networks works favourable to violence between different ethnic groups. Sorting out and defining what is meant by "ethnic" and "civil society", this thesis shows why to look at the insurgency in southern Thailand as an ethnic conflict surviving partly because of an intraethnic civil society. Also, the thesis shows how this is not the original reason of the violence, but that it is part of the reason to why the violence can rise again and has survived during decades.

Nyckelord: southern Thailand, Varshney, civil society, ethnic violence, muslim uprising

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Syfte och frågeställning.....	1
1.2	Metodologiska val och material	2
1.3	Val av fall	2
1.4	Disposition	3
2	Historik och bakgrund	5
2.1	Thailands historia	5
2.2	Våldsdådens upptrappning	6
3	Teori	8
3.1	Inter- och intraetniska nätverk.....	8
3.2	Etnisk konflikt – definition	9
3.3	Civila samhället – definition	10
4	Civila samhället idag	13
4.1	Vardagsumgänge.....	13
4.2	Organiserat umgänge.....	14
5	Analys och diskussion	16
5.1	Analys av vardagsumgänget.....	16
5.2	Analys organiserat umgänge	17
5.3	Är civila samhället roten till det onda?	17
5.4	Andra orsaker till våldet.....	18
6	Referenser	20

1 Inledning

Södra Thailand upplevde under 2004 flera sammandrabbningar mellan muslimska separatister och polis/militär, då etniska motsättningar som på senare år varit vilande åter blossade upp. Konflikten hanterades våldsamt av myndigheterna varför denna uppsats ämnar undersöka huruvida problematiken bakom konflikten åtminstone delvis grundar sig i hur det civila samhället i södra Thailand är strukturerat och uppbyggt.

1.1 Syfte och frågeställning

Thailand befolkas till 95% av buddhister och sedan 1200-talet är det också buddhism som är landets statsreligion. Trots denna mångåriga tradition av buddhism och den relativt homogena befolkningen är islam vanligt i södra Thailand, och totalt anses ca 4% av landets totala befolkning vara muslimer. Sedan årtionden tillbaka har det funnits en separatiströrelse i södra Thailand som gjort uppror mot den buddhistiska överhögheten och kämpat för jämlikare villkor men också utökat självstyre. Under 1990-talet mattades dock de muslimska separatisternas aktiviteter av för att inte göra sig hörda under närmre 10 år. 2004 kom att bli ett blodigt år där antalet döda i konflikten i södra Thailand räknades i hundratal, med våldsamma sammandrabbningar mellan separatister och polis/militär (www.ne.se; Lintner – Crispin, 2004, s 61; Crispin, 2004b, s 17).

Samtidigt har Thailand det senaste årtiondet rankats som ett fritt demokratiskt land av Freedom House. Under förra året tappade de dock i rankingen, delvis på grund av den hårdhänta hanteringen av våldsamheterna i söder (www.freedomhouse.org). Kan denna neråtgående trend stoppas utan ytterligare våld? Med stöd av Varshneys teori om hur intraetniska relationer i ett civilt samhälle kan vara en gynnsam miljö för uppkomsten av etniska konflikter, ämnar denna uppsats undersöka hur det civila samhället i södra Thailand bidra alternativt hämmar den etniska konflikten. Därmed blir problemformuleringen: *Är det det civila samhällets intraetniska uppbyggnad som fått våldet att öka i södra Thailand?*

Syftet med uppsatsen är att ge en bild av södra Thailands civila samhälle och hur det är strukturerat, för att kunna avgöra huruvida det bygger på intra- eller interetniska relationer. Detta för att ge en ökad förståelse för problematiken kring konflikten i södra Thailand och påvisa att det finns alternativ till att med hjälp av våld slå ner uppror, till exempel genom att verka för ett interetniskt uppbyggt civilt samhälle.

1.2 Metodologiska val och material

I detta avsnitt kommer olika val och beslut med anknytning till metoden att redovisas, så som val av fall, material, teori med mera.

En problemformulering har inomvetenskaplig relevans då det är en ”vit fläck”, ett område som tidigare inte studerats. Då denna studie bygger på en etablerad teori, är inte resonemanget att länka samman civila samhället och etniska konflikter utforskat men däremot att applicera det på det specifika fallet södra Thailand. Snarast är problemet ändock samhälleligt uppkommet då studien bygger på aktuella händelser vilka tagit stor del i samhällsdebatten på senare år, så som ett fall av etniska konflikter och då främst där muslimer utmålas som missförstådda. Studien har därmed en viss inomvetenskaplig koppling men främst en samhällelig relevans med koppling till nyhetsflödet. Studien är därmed relevant då det belyser ett för Thailand sedan länge känt problem (Esaiasson m fl, 2004, s 29f; Handley, 1990, s 23ff).

Studien är en teorikonsumerande fallstudie med syfte att förklara en orsak till det pånyttfödda våldet i södra Thailand. Detta genom att beskriva det civila samhället och dess struktur, för att sedan applicera Varshneys teori om intra- och interetniska relationer. Därmed söks ett svar på vilken roll södra Thailands civila samhälle spelar för återuppståndelsen av intensivt våld och våldets överlevnad. Endast en orsak till våldets pånyttfödelse kommer alltså att behandlas, men studien ämnar därmed inte säga att det är den enda orsaken till våld. Eventuella övriga orsaker kommer att diskuteras, men inte att studeras, avslutningsvis (Esaiasson m fl, 2004, 40ff).

Studien bygger på Varshneys teori om intra- och interetniska relationer, som sammanför begreppen civila samhället och etnisk konflikt. Ytterligare information som sammanför de båda begreppen har varit knapphändig, om än det funnits mycket att tillgå gällande vardera begreppet (Varshney, 2001, s 362). Främst bygger studien på sekundärmaterial, då primärmaterial inte stått att finna. Därmed saknar studien centralitet, men å andra sidan vägs detta upp genom en stor materialinsamling för att belägga all information som korrekt och trovärdig, i synnerhet gällande beskrivningen av Thailands civila samhälle. Således står ofta flera referenser att finna för samma information, samt att all information rörande Thailands civila samhälle får anses vara samtidig då studien spänner över en kortare period (1990-2004) och materialet härrör från aktuell period (Esaiasson m fl, 2004, 308ff).

1.3 Val av fall

En studie som bygger på ett fall kräver att författaren omsorgsfullt och noggrant väljer ut det aktuella fallet. Gällande denna studie, där fokus ligger på att undersöka huruvida civila samhällets struktur gynnar existerande etniska

motsättningar att ta våldsamma former och blir etniska konflikter, krävs i första hand att två krav uppfylls i val av fall: 1, att det existerar ett civilt samhälle samt 2, att problematiken i södra Thailand kan klassas som en etnisk konflikt.

För att det ska existera ett civilt samhälle krävs ett demokratiskt styre samt att det finns en medelklass som utgör grunden för det civila samhället (se avsnitt 3.3). Thailand uppfyller båda kraven.

Thailand har det senaste årtiondet rankats som ett fritt land av Freedom House. Landet anses fortfarande som fritt, även om en neråtgående trend finns, bland annat till följd av hanteringen av våldsamteterna i södra Thailand (www.freedomhouse.org). Därmed kan landet klassas som en demokrati, i vilken en medelklass växte fram, främst under 1980-talet, som anses utgöra grunden för det civila samhället som de senaste 10-15 åren kontinuerligt har stärkts (Allison, 1998, s 719f). I den nyaste litteraturen som berör Thailands civila samhälle finns inga tveksamheter om huruvida Thailands civila samhälle existerar, om än den dryftar delvis olika synpunkter om hur starkt det är (Callahan, 2005, s 502ff; Allison, 1998, s 719ff).

En etnisk konflikt behöver inte baseras på endast ras- eller språkliga motsättningar, utan även på skilda religiösa övertygelser. I södra Thailand grundar sig motsättningarna främst i olika religiösa uppfattningar, den mellan buddhister och muslimer, men det finns även språkliga motsättningar då många muslimer är malajer och således talar malajiska (www.britannica.co.uk). Motsättningarna har under de senaste åren lokalt försökt att lösas utanför de politiska institutionerna och därmed kan motsättningarna i södra Thailand klassas som en etnisk konflikt (se avsnitt 3.2).

Studien bygger på att applicera Varshneys teori på en beskrivning av Thailands civila samhälle under perioden 1990-2004. Perioden har valts ut med stöd i att thailands medelklass utvecklades och växte sig stark först under 1980-talet, varför perioden kan starta först med 1990-talet (Callahan, 2005, s 502ff). De händelser som studien fokuserar på och som kopplades till det internationella nyhetsflödet gällande muslimska terrorister, inträffade under 2004. Incidenter efter 2004 behandlas inte studien, dels för att våldet avtog under följande år - om än det fortsatt har varit turbulent i den inhemska thailändska politiken under 2005 såväl som 2006 - och dels för att alltför nyligen inträffade omständigheter svårligen går att finna akademiskt och vetenskapligt material om (Pathmanand, 2005, s 11f). Studien väljer också att behandla främst de sydligaste provinserna i Thailand och den problematik som uppkommit där under 2004, även då det finns motsättningar - om än i mindre omfattning - mellan buddhister och muslimer och då främst ett muslimskt missnöje med buddhistisk överhöghet och diskriminering (www.freedomhouse.org; Lintner - Crispin, 2004, s 60ff). Våldsamteterna har också begränsats till främst tre provinser; Yala, Narathiwat och Pattani, varför studien kommer att fokusera på incidenter just i dessa tre provinser i södra Thailand (www.dn.se).

1.4 Disposition

Uppsatsen ämnar undersöka hur det civila samhället i södra Thailand är strukturerat. Detta genom att applicera Varshneys teori - om hur intra- respektive interetniskt engagemang i civila samhället kan få olika utfall - på fallet södra Thailand. I linje med Varshneys teori kommer uppsatsen att undersöka huruvida södra Thailands civila samhälle hämmar en fredlig utveckling i regionen på grund av att den bygger på intraetniska relationer.

Först har det metodologiskt redogjorts för hur uppsatsen är upplagd och vilka metodologiska val som gjorts samt att det har redogjorts för materialinsamling.

Därefter följer en kort bakgrundshistorik gällande Thailands utveckling som nation likväl som en överblick över de mest uppmärksammade händelserna i södra Thailand, ansedda som tecken på att separatiströrelserna har stärkts och aktivt jobbar mot en buddhistisk överhöghet igen (Lintner – Crispin, 2004, s 62; www.dn.se). Uppsatsen ämnar dock inte att ringa in den ursprungliga orsaken till konflikt i området, utan endast studera hur det civila samhället i berörda provinser kan underlätta för våldsyttningarna. Studien avser att identifiera en viss problematik i hur det civila samhället är strukturerat och hur denna struktur kan ligga till grund för att våldet återuppstår och fortgår.

Därefter följer ett teoriavsnitt som i huvudsak är baserat på Varshneys teori om intra- och interetniskt engagemang i civila samhället. Varshneys teori, som länkar samman civila samhällets struktur med sannolikheten för våldsamma etniska konflikter, understöds av ytterligare teorier rörande civila samhället och etniska konflikter. I teoriavsnittet redovisas vilka delar som ingår och inte ingår i civila samhället. Här definieras begreppet civila samhället på ett sådant sätt att begreppet breddas i möjligaste mån, det vill säga låter civila samhället innefatta en bred skara av olika organisationer, nätverk och umgängen. Detta för att låta allehanda relationer spela roll när uppsatsen fortgår då fler relationer än de strikt officiellt organiserade kan anses vara fostrande av socialt kapital och således bidra till interetnisk kommunikation och relation. Definitionen av civila samhället stämmer då också överens med hur begreppet traditionellt uppfattas i Thailand (Pathmanand, 2001, 26ff). Även begreppet etnisk konflikt definieras och mejslar ut förutsättningar för att eventuella motsättningar ska kunna klassas som etniska konflikter.

Efter detta kommer Thailands civila samhälle under perioden 1990-2004 att studeras och beskrivas följt av en analys där teoriavsnittet appliceras på det aktuella fallet. Härmed fås ett svar på frågan om det civila samhällets struktur gynnar våldsutvecklingen i södra Thailand.

Avslutningsvis diskuteras övriga orsaker till våldets pånyttfödelse samt att det ges uppslag till vidare forskning inom området.

2 Historik och bakgrund

Nedan ges en kort introduktion och historisk överblick gällande Thailands utveckling, sett till nationen i sin helhet. Detta ger läsaren en förståelse för hur landet utvecklats och hur det influerats av olika idéer och kulturer, vilket bidrar till en mer nyanserad förståelse av konflikten i söder.

Därpå följer en redogörelse för de mest uppmärksammade våldsdåden i södra Thailand. Det är med bakgrund av dessa faktiska händelser som studien genomförs varför läsaren innan analysen påbörjas ska få en uppfattning om vad som skett och hur.

2.1 Thailands historia

Det område som idag är Thailand, befolkades först under 1000-talet av thaifolk, som idag utgör 75% av befolkningen. Tidigare var området huvudsakligen befolkat av andra folk med hindu och/eller buddhistisk tro, från vilka thaifolket tog efter och lärde sig seder, kultur och religion. De första thaikungarikena etablerades i norra och centrala delarna av nuvarande Thailand (www.ne.se; www.freedomhouse.org).

Thailand, som fram till 1939 hette Siam, skiljer sig från övriga sydostasiatiska länder då det är det enda landet i området som inte koloniserades. Fram till 1800-talet fanns en ovilja att beblanda sig med utlänningar med undantag för de närmsta grannländerna. Men när grannarna koloniserades, tvingade detta fram en förändring. Thailand var vid denna tidpunkt en absolut monarki, och för att behålla sin suveränitet gjorde landet eftergifter till fördel för grannländernas koloniserare. Till exempel accepterades utländsk insyn och inblandning i landets ekonomi och landets nuvarande gränser är ett resultat av eftergifter för koloniserare: samtliga var ansvarsområden som ansågs kunna efterskänkas för att bevara landets politiska och kulturella självständighet (www.ne.se; Sivaraksa, 1991, s 42ff). Samtidigt som detta samarbete med västvärlden etablerades, lade kungahuset i Bangkok stor kraft på att centralisera makten samt att ena folket och utveckla en siamesisk identitet, i stort uppbyggd på buddhismen och dess värderingar och seder. Några politiska reformer i strävan mot demokrati fanns dock inte på dagordningen (Sivaraksa, 1991, s 45).

I och med kontakterna med västvärlden etablerades en tradition bland den styrande eliten såväl som bland kungabarnen, gällande utländsk utbildning. Barnen sändes iväg och tillbringade flera år av sin barn- och ungdom i utlandet för att studera. Därmed blev eliten i Bangkok under unga år snarare influerad av västerländska idéer än bevarare av siamesiska. 1932 resulterade detta i att delar av

den utlandsbildade eliten deltog i en statskupp, med syfte att störta den absoluta monarkin.

Kuppen lyckades, och landet blev en konstitutionell monarki där kungahuset miste sina teoretiska möjligheter till maktutövande. Fortfarande koncentrerades makten dock till en bestämd, främst Bangkok-baserad elit. Efter några år utvecklades dock kungahuset till en i praktiken inflytelserik aktör på den politiska arenan, främst sedan nuvarande kung Bhumibol tillträtt 1946. Som en följd av att kungen sparsamt lägger sig i politiken, hans åsikter stort genomslag när de faktiskt görs offentligt hörda. Detta inflytande har kungen haft i årtionden nu trots flera regimskiften varav flera föregicks av militärkupper (www.ne.se; Handley, 1997, s95f).

I slutet av 1980-talet började så ekonomin växa och utländska företag började investera och producera i landet. Samtidigt fick arbetarna högre löner, i synnerhet utbildade och yrkeskunniga fick påtagligt högre löner och en ny medel-/överklass utvecklades. Bland dessa spred sig snart ett missnöje med den styrande och inflytelserika eliten, som trots flertalet regimskiften fortfarande bestod till största del av militärer och byråkrater, som favoriserade sig själva och övriga välbeställda. I takt med att ekonomin stärktes växte missnöjet och civila politiker gjorde seriösa försök att ta över makten. 1988 fick Thailand så civilt styre vilket banade väg för liberalare och mer demokratisk väg där militärens inflytande minskades (Handley, 1997, s 95f; Kokko, 1999, s 1ff).

Trots nya makthavare kvarstod problem: militärens inflytande över den förda politiken fortsatte till viss del och i takt med att ekonomin växte kom utbildade, inflytelserika teknokrater att kontrollera landets ekonomi. Detta stöddes i regel av Bangkoks etablerade överklass och elit, som drog personliga fördelar av det korrupta styret, men bland övriga växte missnöjet. Militären hade inte samma inflytande som tidigare och drog fördel av det rådande missnöjet. Således slogs det civila styret ner 1991 i en militärkupp (Handley, 1997, 96ff; Kokko, 1999, s 1ff). Folket lät sig dock inte nöjas med militärstyret, och när militären avvisar de planerade försöken att återinföra civilt styre, utbryter folklig protest. Militärregimen öppnar eld mot de obehäpnade deltagarna i protesterna. Kungen ingriper då och manar militär såväl som protesterande till lugn, och klargör att han ämnar stödja övergången till civilt styre. Därmed återinförs civilt styre 1992 och det har sedan dess upprätthållits, trots svåra motgångar som den ekonomiska krisen 1997-98. Under det civila styret har Thailand arbetat fram en ny konstitution och gjort betydande demokratiska framsteg (Kokko, 1999, s 2; McCargo, 2002, s 1ff; Pathmanand, 2001, s 24ff; Suwannathat-Pian, 2003, s 178; www.freedomhouse.org).

2.2 Våldsdådens upptrappning

Södra Thailand har sedan decennier hyst en separatistströmning som kämpat för utökat självstyre alternativt självständighet för den muslimska södern i Thailand. Historiskt har muslimerna i södra Thailand kulturellt, religiöst och/eller språkligt

starkare band med Malaysias norra delar än med Thailand. Fram till 1500-talet var Pattani ett autonomt muslimsk sultanat som dessutom styrde omgivande regioner, men blev då en lydstat till Thailand. Först under det tidiga 1900-talet blev Pattani uppdelat i mindre provinser, och införlivades helt i Thailand (www.britannica.co.uk).

Det är också upptakten till att en muslimsk separatiströrelse sedan decennier har haft sitt fäste i Thailands sydligaste provinser, där en stor del av befolkningen fortfarande är muslimsk, såsom i Yala, Narathiwat och Pattani. Aktiviteterna i Thailands sydliga provinser har växlat i intensitet under åren. Sedan slutet av 1980-talet har regionen dock varit relativt lugn och fredlig. Separatisterna tappade medlemmar och övergick i flera fall till ren kriminell verksamhet. Vissa insatser gjordes från regimens håll i Bangkok för att visa respekt och samarbetsvilja med den muslimska minoriteten och under 1990-talet förekom endast smärre incidenter och uppror (Handley, s 23f, 1990; www.dn.se). År 2004 trappades så våldet upp. I januari 2004 angreps ett av den thailändska arméns vapenlager samtidigt som flertalet skolor sattes i brand (www.britannica.co.uk; www.ne.se). Under hela året gjordes riktade attacker mot buddhister, utförda av muslimska separatister. Två och två på motorcykel åkte separatister förbi buddhister vilka sköts ner i farten. Dessa attacker mot buddhister blev dagligt återkommande och på årets första månader uppgick antalet döda till ett 60-tal. I april attackerade separatisterna så polisstationer samt övriga hemvister för myndigheter, endast beväpnade med kniv, svärd och machetes. Attacken slogs ner av både militär och polis som öppnade eld mot upprorsmakarna, vilket slutade med ett 100-tal döda (www.dn.se, www.britannica.co.uk). Trots att regeringen hade infört krigslagar i de berörda provinserna – Yala, Pattani och Narathiwat – sedan en vapendepå plundrats i januari samma år, ville premiärministern till en början inte erkänna de blodiga striderna i april som strider mellan muslimska separatister och armé/polis, utan menade att det istället rörde sig om kriminella element på jakt efter vapen. Vardagen förflöt med mindre incidenter, och i oktober kom nästa blodiga sammandrabbning. 6 personer från orten Tak Bai i provinsen Narathiwat hade gripits, anklagade för att ha försett muslimska våldsbenägna separatister med vapen. I en demonstration där 3000 personer samlas för att kräva att de gripna släpps fria, utbryter strider mellan armén och polisen på ena sidan och demonstranterna på andra sidan. Ett fåtal dör i eldstriden, men ett flertal omhändertogs anklagade för uppror mot centralmakten. Som ett led i omhändertagandet skulle de transporteras till ett militärfängelse. Under transporten kvävdes hela 78 personer till döds, mest troligt till följd av att de packats ovanpå varandra i trånga utrymmen vilket lett till syrebrist. Efter detta eskalerade attackerna mot buddhister ytterligare, varpå kung Bhumibol, som mycket sällan gör sin röst hörd i politiska frågor, vädjar om fred. Större attacker uteblir men det spontana upproret fortsätter resultera i våldsdåd, om än inte i samma omfattning (www.britannica.co.uk; www.dn.se).

3 Teori

Varshney menar att etniska konflikter såväl som det civila samhället båda är populära forskarämnen inom många vetenskaper, däribland statsvetenskapen, men att få har sammankopplat de två begreppen för att se hur de beror av varandra. Efter en studie genomförd med Indien som underlag, drar Varshney slutsatsen att civila samhällets struktur i många fall är avgörande för hur hanteringen av konflikter – vilket finns i alla samhällen – sker. Med begreppen inter- och intraetniska nätverk dras slutsatsen att en viss struktur på det civila samhället i form av kommunikation och daglig kontakt mellan olika etniska grupperingar (*interetniska relationer*) resulterar i ett fredligare samhälle med förståelse och tolerans för andra kulturella, religiösa och etniska grupperingar än den egna. Nedan byggs ett teoretiskt ramverk upp, till största del baserat på Varshneys teori om inter- och intraetniska relationer i multietniska samhällen kombinerat med ytterligare material om vad som är och inte är en del av det civila samhället samt vad som bör klassas som en etnisk konflikt.

3.1 Inter- och intraetniska nätverk

Den teoretiska delen av uppsatsen kommer att bygga på ett ramverk främst uppbyggt av Ashutosh Varshneys teori om hur intra- respektive interetniska relationer i det civila samhället ger olika utfall i samhällen och områden präglade av etnisk mångfald. Teorin bygger på att länka samman de två begreppen etnisk konflikt och civila samhället varför teorin kommer att understödjas och nämnda begrepp definieras med hjälp av ytterligare teorier rörande civila samhället och etnisk konflikt.

Varshney menar att det i multietniska samhällen och regioner återfinns olika strukturer på hur civila samhället är uppbyggt, vilket kan delas in i två kategorier: antingen är de uppbyggda kring interetniska nätverk eller kring intraetniska nätverk. Varshney menar att interetnisk kommunikation och samarbete – med andra ord interetniskt uppbyggda nätverk i civila samhället - dämpar eventuella konflikter som kan uppstå mellan olika etniska grupperingar. Därmed avgör strukturen på det civila samhället vilken utveckling samhället i stort ska ta – en fredlig eller mer våldsam bana. Med *interetniska nätverk - bridging* avses folkligt deltagande/folkligt engagemang mellan olika grupperingar i samhället, företrädesvis olika etniska grupperingar. Genom interetniska nätverk förekommer daglig kontakt mellan personer av olika etnisk tillhörighet i både jobb, skola och i det sociala livet. Med andra ord skär deltagandet och engagemanget i det civila samhället genom olika klasser, religioner och etniska grupperingar. Med

intraetniska nätverk - bonding avses snarare avsaknaden av detta, om än ett starkt engagemang i det civila samhället kan förekomma fast då inom intraetniska nätverk. Då begränsas deltagandet i det civila samhället till att ske med personer inom den egna etniska gruppen. Umgången inom den egna gruppen skapar förtroende för de egna och misstro mot de utanför den egna gruppen, varför interetniskt umgänge länkar samman olika etniska grupperingar genom gemensamma intressen och skapar tilltro till personer snarare än misstro till en särskild etnisk grupp.

Därmed kan deltagandet i det civila samhället vara omfattande för olika orter eller regioner men inte nödvändigtvis få samma resultat och konsekvenser: skillnaden i utfallet beror på hur det civila samhället är strukturerat, genom intra- eller interetniska nätverk (Varshney, 2001, 362f). Dessutom finns en skillnad i hur effektivt det interetniska nätverket växer och utvecklas beroende på vilken typ av interetniska relationer och förhållanden som står att finna. Således kan två typer av engagemang i civila samhället identifieras. Varshney kallar formerna för *associational forms of engagement* – här kallat organiserat engagemang och innebär formella organisationer, nätverk och föreningar exempelvis NGO's, idrottsföreningar och fackliga organisationer – och *everyday forms of engagement* – här kallat vardagsumgänge som till exempel att familjer med olika etnicitet umgås, utför aktiviteter ihop och låter barnen leka ihop och så vidare (Varshney, 2001, s 363ff). Organiserat engagemang i interetniska nätverk erbjuder rutinmässigt umgänge mellan etniciteter och tvingar till samarbete och förståelse för övriga medlemmar. Det är ett samarbete som är av största vikt i tätort och i städer, då dessa inte naturligt kan se till att alla invånarna kommer i kontakt med varandra genom vardagsumgänge. Samarbetet mellan etniciteter bidrar till att sprida korrekt information om respektive gruppering och dödar effektivt ryktesspridning, skvaller och överdrifter (Varshney, 2001, s 375ff). Samarbetet kräver dessutom inte enbart samarbete, utan å ena sidan att ha ett förtroende och lita på de du samarbetar och – för att samarbetet ska bli smidigt och effektivt – å andra sidan tro att de litar på dig i gengäld. Organiserat kollektivt engagemang fostrar därför pålitlighet och förtroende för andra, till fördel för alla, också kallat socialt kapital (Putnam, 1993, 163f). Dock, för att organiserat umgänge fostrar socialt kapital och främjar interetniska nätverk och en fredlig utveckling av multietniska samhällen, betyder det inte att vardagsumgänget inte bidrar till ett fredligt civilt samhälle där etniska konflikter löses institutionellt. Utan ett naturligt, etablerat vardagsumgänge mellan olika etniska grupperingar i etniskt splittrade samhällen, saknas en stadig grund för organiserat umgänge varför det ska fästas vikt även vid vardagsumgänget (Varshney, 2001, s 375f).

3.2 Etnisk konflikt – definition

För att klargöra vad som åsyftas med etnisk konflikt måste först termen ”etnisk” definieras i sig. Det finns olika sätt att förstå ordet etnisk på. Å ena sidan kan det förstås som ras- eller språkliga skillnader mellan olika grupper, vilket är en snäv

begränsning av ordet (Varshney, 2001, s 364). Historiskt sett är denna snäva begränsning inte talande för de etniska konflikter som funnits, som ursprungligen handlar om exempelvis religion och kulturella olikheter snarare än ras och yttre utseende (Horowitz, 1985, s 43ff). Idag används därför ofta en bredare definition av begreppet, som bygger på att etnisk är detsamma som att tillerkänna sig egenskaper och en identitet tillskriven för en viss grupp (Varshney, 2001, s 364). Etnicitet skapas ofta av en grupp som gör vissa tecken och attribut viktiga för att hålla samman sin identitet, snarare än att attributen i sig definierar en viss grupp (Horowitz, 1985, s 50). Därmed kan du ta del av en etnisk grupp under livet även om du vanligtvis föds in i och ärver en identitet, eftersom vissa attribut – som till exempel att praktisera en viss kultur och dylikt – är något du kan ta del av under livet och inte nödvändigtvis något du föds till, vilket hade varit fallet för den snäva definitionen av etnisk som endast åsyftar ras, språk och ursprung. Vanligtvis grundar sig dock en grupps uppfattning om sin etnicitet på en kollektiv uppfattning om en gemensam historia och ett gemensamt ursprung, ofta ansedda som medfödda (ibid, s 52, 1985). Definitionen av etnicitet blir därmed att de konflikter som baseras på kollektivt tillskrivna egenskaper och skillnader grupper emellan är konflikter baserade på etnicitet. Således omfattas konflikter baserade på ras och språk såväl som religion, kultur och vanor (Varshney, 2001, s 364f).

För att vara just en etnisk konflikt och inte bara en sedvanlig motsättning mellan två grupperingar, krävs ytterligare en definition gällande ”etnisk konflikt” som begrepp. Att det rör sig om motsättningar med bakgrund av olika etnicitet står klart. Dessutom finns konflikter – motsättningar – i alla samhällen, multietniska såväl som andra. Avgörande för huruvida det kan anses vara en etnisk konflikt, är hur de inblandade väljer att lösa motsättningar och problem sinsemellan. Åsikter som går isär är vanligt, men att det utvecklas till en etnisk konflikt beror på om de inblandade väljer att lösa motsättningarna via fredliga kanaler. Resulterar meningsskiljaktigheterna i våld och uppror och tar plats utanför den institutionaliserade verksamheten kan vi tala om en etnisk konflikt (ibid, 2001, s 366).

3.3 Civila samhället – definition

För att förstå och kunna genomföra en studie av hur det civila samhället är strukturerat är det nödvändigt att definiera det civila samhället och de villkor som krävs för att ett civilt samhälle ska kunna existera. Vilka delar är det som ingår i det civila samhället och vad ingår inte? Nedan följer en precisering av vad som åsyftas när begreppet civila samhället används i denna uppsats.

Förenklat sagt kan civila samhället förstås som utrymmet mellan det privata och staten, som organisationer, umgängen, klubbar och engagemang utanför familjen och den privata sfären och utan statlig inverkan, styrning och kontroll. (Grugel, 2002, s 93; Diamond, 1999, s 221). Det finns ingen absolut separation mellan de olika sfärerna, även om de har intressen vilka är strikt åtskiljda: den privata sfären ägnar sig åt inåtvända intressen avsedda för individen, staten

eftertraktar makten och styrningen av samhället medan det civila samhället bygger på kollektiv samverkan för att nå gemensamma intressen och mål. Därmed är många aktiviteter i civila samhället gränsöverskridande och möjliga att placera i flera sfärer beroende på aktivitet: religion är att betrakta som en del av civila samhället när religiösa grupper kämpar för bättre levnadsvillkor till skillnad från när den ägnar sig åt själavård för individen, samtidigt som organisationer som kämpar i en för att påverka beslutsfattarna i en viss riktning i sakfrågor är en del av det civila samhället tills att de omorganiserar sig till ett politiskt parti och aspirerar på makten (Diamond, 1999, 221ff; Grugel, 2002, s 96). Civila samhället växer fram och existerar i stater under utveckling mot demokrati eller i demokratier, och grundar den sig i en medelklass som har tid och intresse att engagera sig i politiken och inser fördelarna med ett stabilt styre till förmån för flera snarare och lär sig snart att välja bort extremistgrupper till fördel för få (Grugel, 2002, s 48).

Civila samhället bygger på frivillig kollektiv handling i frågor och intressen där man valt att agera i grupp snarare än som individ, för att få utlopp för ett intresse eller uppnå gemensamma mål. Civila samhället ska vara oberoende av staten när det sätter sin agenda, för att kunna agera ansvarutkrävande och kontrollera statens förehavanden samt driva på och kräva utveckling i sakfrågor. Därmed inte sagt att civila samhället endast består av formella organisationer såsom NGO's – snarare består civila samhället av alla som frivilligt tar del i kollektivt engagemang. Därmed avgör syftet snarare än huruvida ett engagemang är att räkna som en del av det civila samhället, snarare än vilken form engagemanget tar då aktiviteterna utförs. Civila samhället är alltså dynamiskt och tar olika form beroende på tid och plats (Diamond, 1999, s 221; McCargo, s 120f, 2002; Varshney, 2001, s 370). Gemensamt för alla som kan räknas in i civila samhället är dock att de inte syftar till lösningar eller aktiviteter uttänkta för den enskilde och utan låter gemensamma intressen vara målet (Diamond, 1999, s 221f).

Civila samhället är självförsörjande i den mening att det inte är ekonomiskt beroende när de sätter dagordningen. Civila samhället anpassar inte sina frågor och intressen efter finansiärer – snarare söks finansiärer beroende på vilka frågor eller aktiviteter som är tänkta att drivas. Därmed kan inte vinstdrivande verksamhet klassas som en del av det civila samhället, även om det ekonomiska samhället kan sätta normer, regler och ha idéer och tankar som sprids och efterföljs i det civila samhället (Diamond, 1999, 221ff).

Ett starkt civilt samhälle resulterar ett stort socialt kapital (och vice versa), det vill säga ett förtroende människor emellan som förenklar och effektiviserar samarbete. Civila samhället gör genom sin verksamhet att tilltron till andra stärks, vilket får effekt också för övriga delar av samhället och underlättar samarbete inom alla sfärer i samhället (Putnam, 1993, s 167). Ett starkt civilt samhälle är detsamma som att tilltro och förtroende till andra praktiseras och stärks, men i etniskt splittrade samhällen är det viktigt att detta praktiseras mellan de olika grupperna, för att undvika att förtroende och tilltro endast står att återfinna gentemot de med samma etniska tillhörighet. Ett civilt samhälle med engagerade deltagare med olika etnisk bakgrund, genererar förtroende för alla – det vill säga,

det bildar interetniska nätverk och relationer och är till fördel för alla då det gynnar fredliga, institutionella lösningar på eventuella konflikter (Varshney, 2001, 363ff).

4 Civila samhället idag

Nedan följer en beskrivning av det civila samhället i Thailand så som det ser ut ”idag” – det vill säga under den nyligen förflutna perioden 1990-2004. Avsnittet bygger på material från 1990- och 2000-talet och behandlar civila samhället så som det beskrivs utanför Bangkokregionen. Därmed beskrivs det civila samhället i södra Thailand inte enbart efter observationer och studier gjorda i de södra provinser som studien behandlar, utan även på generella beskrivningar och analyser gjorda på Thailand som helhet, med undantag för Bangkok. Detta då Bangkok med omgivningar dominerar landet oavsett vad som åsyftas: politik, ekonomi likväl som det civila samhället. Därmed är koncentrationen och utvecklingen ofta längre fram i Bangkok än i övriga landet, eftersom Bangkok skiljer sig från övriga delar landet, främst på grund av sin storlek som stad. Övriga delar i landet är i större grad lantliga, beroende av jordbruk om än det finns tätorter även där, dock inte av samma storlek som Bangkok (Allison, 1998, s 719).

Varshney delar upp det civila samhället i två former av engagemang (se avsnitt 3.1). Därmed har beskrivningen av Thailands civila samhälle delats i två delar, där det redogörs för det två formerna av umgänge i det civila samhället: vardagsumgänge respektive organiserat umgänge.

4.1 Vardagsumgänge

Thailand har haft en stark ekonomisk utveckling sedan 1980-talet, men kan dock klassas som ett utvecklingsland tills alldeles nyligen (Kokko, 1999, s 1ff). Utvecklingsländer saknar ofta de mer formella varianter av det civila samhället, vilket inte är detsamma som att det inte existerar kollektiv handlande i syfte att uppnå ett gemensamt intresse. Istället har det tagit andra mer informella former som umgänge och samarbete familjer emellan, det vill säga en form av det civila samhällets vardagsumgänge (Varshney, 2001, s 368).

Ett klassiskt sätt för familjer att mötas och umgås över religionsgränserna är giftermål mellan personer med olika religiös bakgrund. I de södra provinserna av Thailand är detta ovanligt, under 20% hittar sin make/maka i en annan religion. Ändock består befolkningen i söder i snitt av cirka 70 procent muslimer, varför sannolikheten att buddhister ska träffa någon med muslimsk bakgrund är relativt stor. Siffran står också att jämföra med andra områden i Thailand med etnisk splittring – till exempel i delade Satun - där gifte mellan olika religioner ligger över 20% av alla giftermål och där har blivit ett sätt att få släkt och vänner att lära känna andra religioner och att umgås över religionsgränserna. (Nishii, 2002, s 231; www.britannica.co.uk).

Först på senare tid har landsortsorganisationerna för lantbrukare blivit mer formella och bestämda i sin strävan att föra fram sin åsikt (Chantornvong, 2002, s 218). Många nätverk med syfte att kämpa för lantbrukarnas rätt till markägande och naturtillgångar byggdes upp kring familjen eller grannarna väldigt informellt, men förde likväl en kamp mot myndigheter för sina rättigheter. Verksamheten har byggts på mångårig tradition och erfarenhet, och hjälp utifrån från lokala lärde eller politiska aktivister har avvisats (Pathmanand, 2001, s 24ff).

4.2 Organiserat umgänge

Organiserat umgänge är formella organisationer som rutinmässigt träffas och arbetar för ett gemensamt mål, vilket kan återfinnas i idrottsföreningar såväl som i fackklubbar (se avsnitt 3.1). Thailands civila samhälle har det senaste årtiondet stärkts och är idag starkare än någonsin (Callahan, 2005, s 498; Pathmanand, 2001, s 24ff). Därmed inte sagt att Thailand, och då främst södra Thailand, har ett starkt civilt samhälle i absoluta termer, utan snarare att det relativt sett är starkt *jämfört med tidigare*. Under 1990-talet märktes en signifikant ökning av aktivitet i det civila samhället i Thailand, och efter att civilt styre återinfördes 1992 bjöd också politiker för första gången civila samhället att delta i beslutsprocesserna när demokratiska framsteg skulle göras. Exempelvis anlätades organisationer från civila samhället i kommittéer med syfte att bekämpa korrupktion såväl som att arbeta fram en ny konstitution (Callahan, 2005, s 498; Kokko, 1999, s 2ff). Den nya konstitutionen som genomfördes efter den ekonomiska krisen 1997, testades för första gången i valet 2001. Den var med hjälp av civila samhället speciellt utformad för att kunna bekämpa valfusk och korrupktion. Och 2001 visade det sig att det delvis fungerat, andelen köpta röster hade gått ner samtidigt som det var ett högt valdeltagande i synnerhet på landsbygden, tydliga tecken på ett starkt civilt samhälle (Callahan, 2005, 504; Chantornvong, 2002, s 218).

Dels har en medelklass växt fram vilken stegvis har blivit mer medveten om sin möjlighet att påverka beslutsfattare. Utvecklingen av en medelklass har resulterat i att flera nya nätverk, organisationer och NGO's har sprungit upp och bildats. Trenden kan återfinnas över hela landet om än främst i urbaniserade områden. Dock har även lantbrukare på senare tid börjat organisera sig, trots att de traditionellt har varit en grupp exkluderad från organiserad verksamhet i civila samhället. Istället har det civila samhället länge dominerats av den styrande eliten (varpå det givetvis kan diskuteras huruvida det tidigare har existerat ett civilt samhälle eftersom detta bör vara oberoende av staten och de styrande). Det formella engagemanget på landsorten rör främst lokala frågor och behandlar ämnen som direkt påverkar landsbygdens befolkning, exempelvis trädavverkning. Nationella paraplyorganisationer som samlar upp och för samman likadan strävan i olika regioner saknas oftast. Över stora delar av landet är verksamheten uppbyggd i samarbete med buddhistmunkar (Allison, 1998, s 719f; Chantornvong, 2002, s 218).

Ännu är den påverkan och kontroll som landsortorganisationerna har på myndigheter, beslutsfattare och maktavare marginell. Dock uppmärksammas ofta de fall då landsbygdsorganisationerna gjort sin röst hörd och har lyckats påverka beslutsfattarna av lokala och nationella utbildade och forskare. Landsortsorganisationernas förmåga att påverka beslutsgången framställs då ofta något överdrivet. Därmed kan det civila samhället fortfarande växa sig starkare, och engagemanget från lärde och akademiker är starkt i sin vilja att genom att belysa deras framsteg i överkant hjälpa till att stärka det civila samhället (Allison, 1998, s 720ff).

Ytterligare anledning till att civila samhället har stärkts är hur västerländska idéer och ideal har präglat det organiserade umgänget i Thailands civila samhälle. Dock har dessa försökts implementeras uppifrån snarare än att det är organisationer och nätverk sprungna från ett intresse från folket. Till exempel är många thailändare intresserade av sport, men antalet idrottsföreningar är fortfarande lågt. Intresset begränsar sig till att vara åskådare och fan av en idrott då utövare anses tillhöra en elit. Denna syn har hindrat idrotten från att utvecklas till en gräsrotsrörelse där alla oavsett klasstillhörighet, etnicitet etcetera utövar och engagerar sig i idrott som intresse, hobby och nöje såsom i Europa. Den thailändska staten har gjort försök att ekonomiskt stödja idrottsverksamhet men ser det då som pengar investerade som pr för Thailand, som ett sätt att lyfta fram redan framstående idrottare för att höja landets anseende internationellt snarare än att stödja lokal föreningsverksamhet och organiserad verksamhet ses därmed fortsatt av många som en påtvingad idé sprungen uppifrån, som ändock resulterat i en ökad aktivitet i civila samhället (Allison, 1998, s 720).

5 Analys och diskussion

Nedan följer en analys där Varshneys teori om inter- och intraetniskt engagemang appliceras på fallet södra Thailand. De generella beskrivningar som gjorts av det thailändska civila samhället kommer att gås igenom stegvis för att slutligen leda fram till ett svar på frågan *Är det det civila samhällets intraetniska uppbyggnad som fått våldet att öka i södra Thailand?*

En svårighet består i att materialet som varit till underlag för beskrivningen av södra Thailands civila samhälle idag, är generella och helt fokuserade på civila samhällets styrka och utveckling, snarare än dess etniska sammansättning. Vissa konturer kan ändå mejslas ut vilket kommer att stå som underlag för ovan fråga.

5.1 Analys av vardagsumgänget

Om än Thailand nu inte är ett utvecklingsland längre, är det dock inte längesedan det var det (Kokko, 1999, s 1ff). Traditionen för vardagsumgänge är starkare i utvecklingsländer än i andra och ter sig även så i Thailand. Exempelvis byggdes ofta lantbrukarorganisationer upp kring familj och grannar. Ändock ter sig detta vardagsumgänge intraetniskt. Giftermål mellan olika etniciteter är ovanliga i Thailands södra provinser, och med vardagsumgänget uppbyggt kring den närmsta familjen, släkte och grannarna blir umgänget över de etniska gränserna lågt. Där västliga Satun ser 20% eller fler av ett års giftermål ske över religionsgränserna, är procentantalet lägre i Thailands sydliga provinser som studien ämnar undersöka. Genom giftermål över de etniska gränserna uppstår ett tvunget umgänge som i längden kan generera tilltro och förtroende för vardera grupperingen och fostra ett socialt kapital mellan etniciteterna. Socialt kapital spiller ofta över sfärerna, varför fler giftermål mellan tillbedjare av olika religioner inte bara skulle fostra tilltro i den privata sfären, utan även i det civila samhället och således verka för interetniska relationer. Att begränsa giftermålen inom den egna etniska gruppen får anses som ett typiskt tecken på intraetniska relationer.

Även det faktum att landsortsorganisationerna, som visserligen kämpar främst i lokala frågor, byggts upp runt en liten stomme bestående av familj och/eller grannar och närmsta släkten, och dessutom avvisar hjälp och inblandning från andra aktiva på ett svagt civilt samhälle med lågt socialt kapital. Det är på landsorten lättare att fostra ett stort förtroende för varandra och bygga upp interetniska relationer, då antalet relationer till andra människor är färre än i en stad (Varshney, 2001, s 377). Att inte betro byns eller ortens utbildade och lärde och låta dem hjälpa tyder på ett samhälle med en stark kultur av *bonding* om än

inte baserat på etniska tillhörigheter. Dock, om familjer med olika etnicitet inte förenas genom giftermål, och gräsrotsorganisationerna fortsatt baserar sitt arbete på tradition och erfarenhet, blir det likväl i praktiken ett civilt samhälle uppbyggt på intraetniska nätverk.

5.2 Analys organiserat umgänge

Den positiva utvecklingen mot ett starkare civilt samhälle i Thailand har oundvikligen bidragit till att skapa ett större socialt kapital i landet under den undersökta perioden. Det faktum att valfusket och korruption i form av köpta röster minskade under valet 2001 är ett tecken på att civila samhället har stärkts, även om det faktum att landet relativt sett har fortsatt stora korruptionsproblem visar att det civila samhället inte är så starkt som det skulle kunna vara (Callahan, 2005, s 495ff; Diamond, 1999, s 93). Dock kan ett starkt civilt samhälle bättre stå emot spänningar, ryktesspridning och skvaller så länge det är uppbyggt via interetniska kanaler, men då det civila samhället i Thailand generellt stärktes under 1990- och 2000-talet visar det inte alls hur det civila samhället i de södra regionerna utvecklades – det kan likväl vara ett starkt civilt samhälle som fostrar socialt kapital, dock enbart inom den egna gruppen eller till personer med samma etnicitet. Vardagsumgänget, som är grundläggande för att ett mer intensivt interetniskt samarbete och interetniska relationer ska uppstå, var fortsatt av intraetnisk karaktär varför det organiserade umgänget svårligen skulle hitta former för interetniska relationer då vardagsumgänget bör vara av interetnisk art för att det organiserade umgänget ska kunna bli det. Därmed blir slutsatsen att den typ av umgänge som i störst utsträckning fungerar som fredsbevarande och till att lösa eventuella konflikter inom ramarna för lagen och utan våld, hade intraetnisk struktur och därmed bara fostrade de egenskaperna internt inom den egna gruppen.

5.3 Är civila samhället roten till det onda?

Att det finns en uppdelning i södra Thailand mellan muslimer, thailändska såväl som malajiska, och buddhistiska thailändare står klart (Horowitz, 1985, s 8; Crispin, 2004a, s 21; Pathmanand, 2005, s 8). Det har sedan länge funnits en muslimsk separatistströrelse i södra Thailand, som kämpat mot buddhistisk överhöghet. Att våldet har sökt sig utanför de institutionella ramarna är en fortsättning på en konflikt som funnits i årtionden sedan det muslimska sultanatet Pattani införlivades som en del av Thailand. Det finns en ytterligare dimension av konflikten, som synliggör en polarisering mellan storstaden Bangkok med omgivningar kontra landsortsbefolkningen. Dessa skiljer sig i mycket åt, exempelvis i synen på demokrati: vad som för stadsborna är tveksamma metoder

för röstvärning förekommer som en naturlig del i landsortskulturen – det är de lokala ledarna som ser till att beskydda byborna genom att berätta vad de ska rösta på. För den urbaniserade medelklassen kan detta ses som ett gravt övertramp på demokratiska regler där var och en själv ska komma fram till vad som är det bästa styret. I storstadsbornas ögon bryter landsortsbefolkningen lagen, för byborna är det norm att göra som de lokala ledarna säger. (Callahan, 2005, s 502). Därmed läggs ytterligare en dimension till utanförskapet för muslimerna i södern, dels då de avviker i den klassiska uppdelningen mellan de styrande i storstaden och den styrda landsorten, och dels då religion och kultur avviker från majoritetsbefolkningen. Det fostrar ett socialt kapital med förtroende för den egna gruppen, vilket förklarar att man vänder sig inåt och agerar intraetniskt.

Det står därmed klart enligt analysen ovan, att det civila samhället i södra Thailand till stor del tycks bygga på intraetniska relationer vilket försvårar fredliga lösningar och underlättar för upprorsmän att fortsätta en våldsam kamp. Svaret på frågan om det är det civila samhället som fått våldet att öka i södra Thailand är ändå *nej*. Med stöd i Varshney är det tydligt att det inte är strukturen på det civila samhället som är orsaken till en konflikt, snarare är det en bidragande omständighet till huruvida en etnisk konflikt kan fortleva (Varshney, 2001, s 361). Att den etniska konflikten i Thailand har överlevt och utvecklats under årtionden, visar att den existerar under gynnsamma förhållanden med ett civilt samhälle som vänder sig intraetniskt och endast fostrar förtroende, förståelse och samarbetsvilja inom den egna gruppen. En interetnisk struktur på det civila samhället i södra Thailand skulle förmodligen försvåra för den etniska konflikten att fortsätta och kunna hjälpa till att flytta motsättningarna inom de institutionella ramarna. Men slutligen, är det inte det civila samhället i sig som gett upphov till våldet i södern. Däremot har dess struktur och statens våldsamma ingrepp underblåst oroligheterna då de väl startat.

5.4 Andra orsaker till våldet

Våldet i södra Thailand kan tänkas ha tillkommit genom en mängd anledningar: årtal av förtryck och diskriminering från myndigheter såväl som internationella influenser.

Muslimerna i södra Thailand har länge hävdats sig förtryckta och diskriminerade av samhället i stort och myndigheterna i synnerhet. Flera muslimer som anklagats av polisen förklarats delaktiga i våldsdåden mot myndigheter och buddhister menar att de vid tillfångatagandet utsatts för tortyr (Crispin, 2004c, s 13ff). Samtidigt svarade regimen på oroligheterna i södern med att införa krigslagar samt att synliggöra en stor militär närvaro. Dessutom dömdes militärer som deltog i en attack mot en moské i Pattani, vilken misstänktes hysa muslimska separatister, till låga straff trots att de befanns skyldiga till övervåld (Pathmanand, 2005, s 8ff). De södra delarna av Thailand har länge – efter landets nordöstra delar – tillhört de fattigaste i landet där den ekonomiska utvecklingen har varit långsam och långt ifrån regeringens fokus (Crispin, 2004b, s 17). Att ständigt ha förbisett

och ignorerats av de styrande kan ha varit nog så viktig faktor för att våldet skulle blossa upp i de södra provinserna igen.

Dessutom finns det flera närliggande grannländer där islam fått en återuppståndelse de senaste åren och en muslimsk mission har startat. I Thailand har minoritetsfolken som lever i bergen i landets norra delar i allt större utsträckning blivit föremål för muslimsk mission. Trots insatser från regeringens sida i syfte att hindra detta, finns det en muslimsk minoritet i norr som i allt högre utsträckning bygger ut sitt förhållande till sina landsmän med samma religiösa bakgrund i söder. Missnöjet mot regeringen har de gemensamt och ytterligare ignorerat av den muslimska minoritetens önskningar och krav lär inte stävja våldsyttningarna (Lintner – Crispin, 2004, s 60ff). Dessutom har islam fått en nyvunnen popularitet under den undersökta perioden, i grannlandet Malaysia såväl som i närliggande Indonesien har sharia – muslimska lagar – delvis accepterats som lag för ländernas muslimska invånare (McBeth, 2002, s 12ff). Dessa influenser ska inte underskattas när det gäller återuppståndelsen av våldet i södra Thailand.

Ovan anledningar ger därmed goda förutsättningar till fortsatta studier på området, i att identifiera inte bara problematiken i södra Thailand utan också om en omstrukturering av civila samhället skulle gå att genomföra och då på vilket sätt. Med den approachen finns en god möjlighet att identifiera och diskutera lösningar för roten till det onda.

6 Referenser

- Allison, Lincoln, 1998. "Sport and Civil Society", *Political Studies*, nr 4, s 709-726
- Callahan, William A, 2005. "Social Capital and Corruption: Vote Buying and the Politics of Reform in Thailand", *Perspective on Politics*, nr 3, s 495-508
- Chantornvong, Sombat, 2002. "The 1997 Constitution and The Politics of Electoral Reform" i McCargo, Duncan (red) *Reforming Thai Politics*. Köpenhamn: NIAS Publishing
- Crispin, Shawn W, 2004a. "Gearing up for fight", *Far Eastern Economic Review* nr 19, s 21-22
- Crispin, Shawn W, 2004b. "Love vs. War", *Far Eastern Economic Review* nr 20, s 17
- Crispin, Shawn W, 2004c. "Torture in Thailand", *Far Eastern Economic Review* nr 32, s 12-15
- Diamond, Larry, 1999. *Developing Democracy. Toward Consolidation*. Baltimore och London: Johns Hopkins University Press
- Esaiasson, Peter – Gilljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Wängnerud, Lena, 2004. *Metodpraktikan. Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts juridik
- Grugel, Jean, 2002. *Democratization. A critical introduction*. Basingstoke: Palgrave
- Handley, Paul, 1990. "Deep Grievances", *Far Eastern Economic Review* nr 32, s 23-25
- Handley, Paul, 1997. "More of the same? Politics and business, 1987-96" i Hewison, Kevin (red) *Political Change in Thailand. Democracy and Participation*. London: Routledge
- Horowitz, Donald L, 1985. *Ethnic Groups in Conflict*. Berkeley: University of California Press
- Kokko, Ari, 1999. "Thailand: Emerging from the financial crisis", *Country Report SIDA*
<http://www.sida.se/shared/jsp/download.jsp?f=LandAnaThai.pdf&a=2817>
2006-05-22 10.00
- Lintner, Bertil – Crispin, Shawn W, 2004. "Tribal Loyalties", *Far Eastern Economic Review* nr 44, s 60-62
- McBeth, John, 2002. "The Case of Islamic law", *Far Eastern Economic Review* nr 33, s 12-15
- McCargo, Duncan, 2002. "Introduction: Understanding Political Reform in Thailand" i McCargo, Duncan (red) *Reforming Thai Politics* Köpenhamn: NIAS Publishing

- Nishii, Ryoko, 2002. "Social Memory as it Emerges: A Consideration of the Death of a Young Convert on the West Coast in Southern Thailand" i Tanabe, Shigeharu – Keyes, Charles F (red) *Cultural Crisis and Social Memory*. London: RoutledgeCurzon
- Pathmanand, Ukrist, 2001. "Globalization and Democratic Development in Thailand: The New Path of the Military, Private Sector, and Civil Society", *Contemporary Southeast Asia: A Journal of International & Strategic Affairs* nr 1, s 24-43
- Pathmanand, Ukrist, 2005. "Thaksin's Policies Go South", *Far Eastern Economic Review* nr 7, s 8-13
- Putnam, Robert D, 1993. *Making Democracy Work. Civic Traditions in Modern Italy*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press
- Sivaraksa, Sulak, 1991. "The Crisis of Siamese Identity" i Reynolds, Craig J (red) *National Identity and Its Defenders*. Chiang Mai: Silkworm Books
- Suwannathat-Pian, Kobkua, 2003. *Kings, Country and Constitutions. Thailand's Political Development 1932-2000*. London: RoutledgeCurzon
- Varshney, Ashutosh, 2001. "Ethnic Conflict and civil society", *World Politics* nr 3, s 362-398

www.britannica.co.uk 2006-05-03 12.00

sökord "Thailand", "Yala", "Narathiwat", "Pattani"

www.dn.se 2006-05-03 12.40

sökord "+thailand +våld"

www.ne.se 2006-05-03 13.20

sökord "Thailand"

www.freedomhouse.org

<http://www.freedomhouse.org/template.cfm?page=22&year=2005&country=6846>